

Ἦν χρόνος

ὅτε βίος ἀνθρώπων ἦν ἄτακτος

καὶ θηριώδης

ὑπηρέτης τε ἰσχύος,

ὄτ' οὐδὲν ἄθλον ἦν οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν

οὔτ' αὖ ἐγίγνετο κόλασμα τοῖς κακοῖς.

κάπειτά μοι δοκοῦσιν θέσθαι ἄνθρωποι
νόμους κολαστάς,

ἵνα ἦ δίκη τύραννος

ἔχη τε τὴν ὕβριν δούλην·

εἴ δέ τις ἐξαμαρτάνοι,

Υπήρχε ἓνας καιρὸς / μια εποχή,

ὅταν ἡ ζωὴ των ἀνθρώπων ἦταν χωρὶς τάξη / ἡ τάξη
ἔλειπε ἀπὸ τῆ ζωὴ των ἀνθρώπων

καὶ (ἡ ζωὴ τους) ἐμοιάζε με ζωὴ που ταιριάζει σε θηρίο

καὶ ἦταν ὑπηρέτης τῆς δυνάμης (του ἰσχυρότερου),

ὅταν κανένα ἐπάθλο ἢ βραβεῖο δὲν υπήρχε οὔτε
για τους ἐνάρετους,

οὔτε πάλι υπήρχε τιμωρία για τους κακοῦς.

Καὶ ἔπειτα μοι φαίνεται (ἔχω τὴν ἐντύπωση) ὅτι θέσπισαν
οἱ ἄνθρωποι νόμους τιμωροῦς,

για να εἶναι ἡ τιμωρία ἐξουσιαστῆς (να κυβερνά ἡ τιμωρία)

καὶ να ἔχει τὴν ἀδικία (τὴν ἀσυδοσία) ὡς δούλη.

Κι ἀν κάποιος ἐσφαλλε,

έζημιούτο.

τιμωρούνταν.